

ЈЕЛИЦА МИЛУТИНОВИЋ, КОЈУ СУ ИЗ СМЕТА СПАСЛИ ПРИПАДНИЦИ ВС

■ Б. Царановић

ДА није било војника из сastава за обуку Интервидовског полигона "Пасуљанске ливаде", сада можда ни бих била жива. Неизмерно сам им захвална што су ме спасли из снега, брижно одвели у амбуланту и све време са толико љубазности и пажње опходили се према мени... Дубоко сам ганута, они су ме гледали као мајку рођену.

Овако за "Новости" прича Јелица Милутиновић (58) из Ресавице, којој су припадници Војске Србије спасли живот. Ова несрећна жена, која се брине о болесној мајци, а и сама са озбиљним здравственим проблемима, запутила се пешице у петак ка болници у Ђуприји, на заузани преглед. На повратку у Ресавицу, поред Полигона, добила је јак епилептични напад и пала је у снег.

Пролазник, који се случајно затекао, спазио је непомичну жену и обавестио војнике Полигона. Командант Интервидовског полигона, потпуковник Небојша Лојпур одмах је на лице места упутио старије воднике прве класе Зорана Петровића и

Јелица Милутиновић

Војници су ме збринули као мајку рођену

Задушила се ка Ђуђију на њрејелег

Фото МО

ПРИСЕБНИ Део припадника Интервидовског полигона "Пасуљанске ливаде" који је учествовао у акцији

Сашу Анђелковића и десетара Срђана Стојановића.

- Кренула сам на преглед код специјалисте, јер ми је откријен тумор на дојци - говори нам Јелица. - Одлучила сам да идем пешице, да не чекам аутобус до по подне, да би се што пре вратила кући, јер бринем о мајци која је непокретна. Сећам се да сам добила напад и да сам пала на колена, а затим се склупчала на снегу.

УВЕК УЗ ГРАЂАНЕ

КАКО је јуче саопштено из Министарства одбране, брзом реакцијом припадника Интервидовског полигона "Пасуљанске ливаде" из сastава Команде за обуку, спасен је један људски живот. Припадници Војске Србије су још једном, како се истиче, показали да су увек ту за све грађане.

Мисли да је тако лежала прекривена снегом око сат времена. Била је у полу-свесном стању, па се кроз маглу сећа долaska војника, који су је брзо однели до амбуланте у Ресавици. Тамо јој је указана прва помоћ.

- Ти војници који су ме избавили, одушевили су ме својом добротом и пажњом. Долазили су да ме обиђу, зову ме телефоном, ослобавају са "мајко". Мене, коју су и рођена деца заборавила. Не сећам се да ме је дуго уназад неко својом добротом и људскошћу толико дирнуо. Немамничим да им се одужим, осим својим великим срцем. ■